

بررسی نقش میانجی کنش متقابل اجتماعی در تأثیرگذاری ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش (مطالعه موردی: صنایع خودروسازی در ایران)

مهdi محمود صالحی^۱، بهروز دری^۲، خلیل صفری^۳

چکیده: مدیریت دانش تحت تأثیر متغیرهایی مانند ساختار سازمانی، سبک رهبری، فرهنگ سازمانی، فناوری اطلاعات و غیره قرار می‌گیرد. ساختار و جو سازمانی را می‌توان چارچوب و زیرساختی در اجرای موفق مدیریت دانش دانست. مطالعه‌های پیشین تأثیر این دو متغیر را در اجرای مدیریت دانش بررسی کرده‌اند. در این مطالعه ضمن بررسی تأثیرگذاری ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش، نقش میانجی کنش متقابل اجتماعی در تأثیرگذاری ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش بررسی شده است. پژوهش از این حیث که نقش میانجی کنش متقابل اجتماعی را در ارتباط بین ساختار و جو سازمانی با مدیریت دانش تحلیل کرده است، دارای نوآوری است. این مطالعه در نمونه‌ای ۱۴۸ تایی از شرکت‌های صنعت خودرو در کشور انجام شده است. روش تحقیق مورداستفاده در این پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی- مدل معادلات ساختاری بوده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد، ساختار و جو سازمانی تأثیر مثبت و معناداری بر مدیریت دانش و کنش متقابل اجتماعی داشته، کنش متقابل اجتماعی، متغیر میانجی در تأثیرگذاری ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش، عمل می‌کند.

واژه‌های کلیدی: ساختار سازمانی، جو سازمانی، کنش متقابل اجتماعی، مدیریت دانش

۱. کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه شهید بهشتی - کارشناس فرایند در مدیریت مهندسی سازمان و سیستم‌های

شرکت سایپا، ایران

۲. دانشیار، دانشگاه شهید بهشتی، ایران

۳. کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه شهید بهشتی - مریم گروه مدیریت دانشگاه پیام نور، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۱/۱۲

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۱/۰۳/۱۰

نویسنده مسئول مقاله: محمود صالحی

E-mail: mm.salehi@yahoo.com

مقدمه

براساس نظر چن (۲۰۰۴)، متیوسیک و هیل (۱۹۹۸) و اسپندر و گرنت (۱۹۹۶) در دنیا آشفته و رقبه امروز، دانش به طور گستره‌ای منبع اصلی مزیت رقابتی شرکت‌ها شناخته شده است [۱۲]. دانش و اطلاعات، مبنای بسیاری از خدمات و تولیدات جدید است، برای مثال تولید بازی‌های کامپیوتری، نرم‌افزارهای کامپیوتری و... نیازمند میزان قابل توجهی دانش و اطلاعات است؛ از این‌رو محصولاتی که قبلًا به طور سنتی تولید می‌شدند با استفاده از دانش به تولید انبوه و با کیفیت دست یافته‌اند [۱]. پایه و اساس مدیریت دانش، کارکنان دانشی هستند که خلق، انتشار و استفاده از دانش را تسهیل می‌کنند؛ بنابراین تعاملات و کنش متقابل بین افراد می‌تواند عامل تسریع کننده و تعیین کننده اجرای مدیریت دانش عمل کند. با این حال، ایجاد و تدوین دانش لزوماً بهبود عملکرد و یا ایجاد ارزش در سازمان منجر نمی‌شود [۶]. ارزش تنها زمانی ایجاد می‌شود که دانش در سراسر سازمان به اشتراک گذاشته شود و در جایی که مورد نیاز است استفاده شود؛ بنابراین، مزایای رقبه ای شرکت‌ها تنها وابسته به ایجاد و تدوین دانش نیست بلکه مهم‌تر از آن به انتشار و کاربرد دانش بستگی دارد. اگرچه اهمیت فاز انتشار و کاربرد دانش در سازمان‌ها مشخص شده است، هنوز در حد ثوری باقی مانده است [۱۲].

انتظار می‌رود نتایج پژوهش اهمیت ساختارسازمانی را در اجرای مدیریت دانش نشان داده، تاثیر مستقیم و غیرمستقیم آن را در مدیریت دانش بررسی کند. ساختارسازمانی می‌تواند به صورت مستقیم و از طریق عدم‌تمرکز، انسجام و عدم‌رسمیت [۱۱، ۱۲، ۳۲] زیرساخت مناسبی برای توسعه و پیاده‌سازی مدیریت دانش فراهم کرده یا به صورت غیرمستقیم و از طریق توسعه تعاملات اجتماعی [۱۲]، تسهیم دانش و تجربیات در سطح فردی و گروهی را تسهیل کند. این موضوع درمورد جو سازمانی نیز صادق بوده، به گونه‌ای که پژوهشگران به دنبال شناسایی تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم جو سازمانی بر مدیریت دانش هستند. این تأثیرات می‌تواند به صورت مستقیم در مدیریت دانش و با ایجاد جوی حمایتی (نوآورانه و مشارکتی) باشد یا از طریق تسهیل تعاملات اجتماعی در اشتراک دانش بین افراد ظهور پیدا

کند. در واقع، این پژوهش برآن است، اهمیت تعاملات اجتماعی را در تکمیل تأثیرات ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش تبیین کند. بهمین دلیل در این پژوهش، پژوهشگران با استفاده از مدل معادلات ساختاری به بررسی نقش میانجی کنش متقابل اجتماعی در رابطه ساختار و جو سازمانی با مدیریت دانش می‌پردازنند. با اینکه روابط بین عوامل سازمانی (ساختار، فرهنگ، استراتژی، جو، رهبری، کنش متقابل اجتماعی و...) با مدیریت دانش با استفاده از روش همبستگی در پژوهش‌های قبلی انجام شده است [۱۱، ۱۲، ۳۲]. اما برای اولین بار است که با استفاده از مدل معادلات ساختاری اثرات مستقیم و غیرمستقیم ساختار و جو سازمانی بر کنش متقابل اجتماعی و مدیریت دانش در قالب یک مدل واحد بررسی شده، نقش کنش متقابل اجتماعی، متغیر میانجی شناسایی شده است.

بیان مسئله

شرکت‌های خودروسازی در ایران در زمینه‌ی مدیریت دانش فعالیت‌هایی را انجام داده‌اند و به صورت علنی در وب سایت‌ها، اظهارنامه تعالی سازمانی و اسناد رسمی دیگر از آن یاد کرده‌اند، اما به نظر می‌رسد از ارائه و اجرای مدل جامعی در زمینه‌ی مدیریت دانش عاجز مانده‌اند. انتظار می‌رود نتایج پیاده‌سازی موفق مدیریت دانش در محصولات و خدمات به صورت خلق ارزش نمود پیدا کند. صنعت خودروسازی تاکنون نتوانسته است جایگاه خود را در بازار خودرو کشور تثیت و یکی از رقبای حدى خودروسازان جهانی مطرح شوند. در سال‌های اخیر، با افزایش واردات خودروهای خارجی و مطرح شدن جدی رقابت در زمینه‌ی تولید قطعات، سهم بازار و خلق ارزش خودروسازان داخلی رو به کاهش گذاشته است. براساس آمار منتشره انجمن خودرو سازان ایران^۱، آمار تولیدات خودروهای داخلی در خرداد سال ۹۱ در مقایسه با خرداد سال ۹۰ کاهش ۹۰ قابل ملاحظه‌ای داشته است. از سویی توان رقابتی این شرکت‌ها با خودروسازان جهانی کاهش یافته، چشم‌انداز روشنی

1. <http://www.ivma.ir/UploadedFiles/Permanent/9103.pdf>

برای ورود به بازار جهانی ندارند. هرچند نمی‌توان این مشکلات را به صورت مستقیم به عدم اجرای موفق مدیریت دانش ربط داد، نظر به اظهار رسمی برای مدیریت دانش، انتظار نتایج بهتری در زمینه‌ی خلق ارزش از این شرکت‌ها می‌رود. بنابراین پژوهشگران با فرض اجرای ناموفق مدیریت دانش در این شرکت‌ها به بررسی عوامل ساختاری و فرهنگی مؤثر بر اجرای مدیریت دانش پرداخته‌اند و ضمن بررسی اهمیت این عوامل، راهکارهایی برای بهبود وضع موجود و کسب موفقیت در اجرای مدیریت دانش به این شرکت‌ها ارائه می‌دهند؛ از این‌رو در این پژوهش با شناسایی تأثیرات مهم ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش برآئیم تا اهمیت این دو را در اجرای مدیریت دانش (اجرای فرایندهای خلق، استراتک‌گذاری و استفاده از دانش) نشان داده، نقش مهم کنش متقابل اجتماعی را به عنوان پلی میان ساختار و جو سازمانی با مدیریت دانش بررسی کنیم.

مروری بر مبانی نظری پژوهش

مرکز بهره‌وری و کیفیت آمریکا^۱، مدیریت دانش را مجموعه‌ای از استراتژی‌ها، روش‌ها و رویکردهایی می‌داند که در صورت کاربرد مناسب، منجر به خلق، نگهداری و استفاده از دانش در سازمان خواهد شد. موفقیت پیاده‌سازی مدیریت دانش، به عواملی زیادی بستگی دارد که برخی از آنها در کنترل و برخی خارج از کنترل سازمانند. به طور عمومی عوامل موفقیت مدیریت دانش را می‌توان در چهار طبقه‌ی رهبری، فرهنگ، ساختار و زیرساخت‌های تکنولوژی اطلاعات دسته‌بندی کرد.^[۲۰]

تأثیر این متغیرها بر مدیریت دانش در پژوهش‌های پیشین^[۲۱، ۲۰، ۲۲، ۳۱، ۳۲] بررسی شده، نتایج حاکی از ارتباط معنادار بین این متغیرها و مدیریت دانش است. ضمن بررسی ادبیات پژوهش، در ادامه نتایج فراتحلیل متغیرهای اصلی پژوهش (ساختارسازمانی، جو سازمانی، کنش متقابل اجتماعی و مدیریت دانش) ارائه می‌شود.

ساختار سازمانی^۱

ساختار سازمانی می‌تواند مشوق یا مانع موفقیت مدیریت دانش باشد. میزان تمرکز، رسمیت، چگونگی جریان اطلاعات بین واحدها، وضعیت استناد و مدارک محترمانه سازمان و ... عوامل ساختاری مهمی هستند که وضعیت و ویژگی آنها به طور مستقیم بر خلق، انتقال، ذخیره‌سازی و به کارگیری دانش در سازمان تأثیر می‌گذارد [۴]. براساس نظرات آندره و کاکمار (۲۰۰۱)، جرمین (۱۹۹۶)، راینز و دنزو (۲۰۰۱) و سایولی (۱۹۹۸) ساختار سازمانی به سه بعد رسمیت، تمرکز و انسجام تقسیم می‌شود. رسمیت به این نکته اشاره دارد که مشاغل درون سازمان تا چه حد استاندارد شده به چه میزان رفتار کارکنان توسط قوانین و روش‌های سازمانی، هدایت می‌شود. بیدالت و کامینگ (۱۹۹۴) معتقدند، در سازمان‌هایی که رسمیت بالایی وجود دارد، روش‌ها و قوانین صریحی وجود دارد که به احتمال زیاد مانع خودانگیختگی و انعطاف‌پذیری موردنیاز برای نوآوری‌های داخلی می‌شود [۱۲]. تمرکز از نظر راینز و دنزو (۲۰۰۱) و تسایی (۲۰۰۲) اشاره به اختیار تصمیم‌گیری در سطوح بالاتر سلسله مراتب سازمانی دارد [۱۲]. تمرکز یک محیط غیرمشارکتی به وجود می‌آورد که موجب کاهش ارتباطات، تعهدات و تعامل کارکنان با ظایف و پروژه‌ها می‌شود [۱۳]. از این‌رو در این شرایط محیطی که پویایی و تحرک رو به افزایش است و رقابت فشار زیادی وارد می‌کند، کارکنان دانشمحور که از مهارت، تخصص و مسئولیت‌های گسترده‌تری برخوردارند، نیاز بیشتری هم به استقلال و خودکتری دارند. هر چقدر افراد دارای استقلال سازمانی بیشتری باشند، احساس مسئولیت بیشتری در زمینه‌ی نقش و کار خود می‌کنند [۳۰]. افزون‌بر آن، اعتقاد جائز و پراسارفانیش (۲۰۰۳) و گلد و همکاران (۲۰۰۱) بر این است که اگر به کارکنان اجازه داده شود، آنها قادر خواهند بود شبکه‌های تعامل اجتماعی برای حل مشکلات موجود و مشکلات جدیدی که پیش می‌آید را سازماندهی کنند؛ بنابراین مبادله فردی و تعامل اجتماعی در سازمان‌های غیرمتمرکز افزایش می‌یابد. انسجام (یکپارچگی^۲) از نظر جرمان (۱۹۹۶) و سایولی (۱۹۹۸) به حدی

1. Organizational Structure
2. Integration

گفته می‌شود که بخش‌های مختلف سازمانی به صورت وابسته با هم فعالیت می‌کنند. کارکنان سازمان برای کار کردن و حل مسئله باید به مجموعه‌ی گسترده‌ای از دانش دسترسی پیدا کنند. ساختار منسجم، فرصت‌هایی برای کارکنان فراهم می‌کند که اجازه می‌دهد آنها از همکاران خود یاد بگیرند. به اعتقاد جائز و پراسارافانیش (۲۰۰۳)، افراد ضمن همکاری با یکدیگر، به اشتراک‌گذاری اطلاعات و مراوده با هم، می‌توانند کانال‌های ارتباطی و هماهنگی را برای مبادله تخصص و دانش ایجاد کنند [۱۲].

کنش مقابله اجتماعی^۱

در این پژوهش، کنش مقابله اجتماعی، به حدی که اعضای سازمان با یکدیگر از نظر اعتماد، ارتباطات و هماهنگی در تعامل هستند، اشاره دارد. مطالعات قبلی، اهمیت کنش مقابله اجتماعی برای تقویت رفتار مدیریت دانش (به اشتراک‌گذاری دانش) در بین افراد را مشخص کرده‌اند [۲۵، ۲۱، ۹]. منابع انسانی مهمترین بخش منابع سازمانی، عامل مهمی در اثربخشی مدیریت دانش بوده [۵]، تعاملات نیروی انسانی زمینه‌ساز تسهیم دانش و به کارگیری آن در محیط کار است.

کاسکین و همکاران [۲۱] استدلال کردند، در زمینه‌ی کار تیمی و گروهی، اعضای تیم‌های مختلف که دارای تخصص‌ها و پیش‌زمینه‌های مختلف هستند، تمایل دارند دانش حرفه‌ی خود را از همکاران قابل اعتماد و توانای خود جستجو کنند. بارتول و اسریو استوا [۹] بیان کردند، در ک و اعتماد مقابله در میان اعضا باعث می‌شود شرکت‌ها ارائه‌ی اطلاعات و یکپارچه‌سازی تخصص‌های خود را مؤثرتر انجام دهند؛ بنابراین، روابطی که براساس اعتماد باشد، تمایل افراد برای تبادل و جذب دانش دیگران را افزایش می‌دهد و در نتیجه منجر به اشتراک‌گذاری بیشتر دانش می‌شود. در زمینه‌ی ارتباطات، هگل و همکاران [۱۷] پیشنهاد کردند، هنگامی که افراد کانال‌های ارتباطی گسترده‌تر و یا تعاملات ارتباطی غنی‌تری دارند، قابلیت انتقال اطلاعات حیاتی و دانش در درون سازمان با احتمال

1. Social interaction

بیشتری فراهم می‌شود و افراد ممکن است به نسبت بیشتری منابع قابل توجهی برای بدست آوردن، به اشتراک‌گذاری و استفاده از دانش موردنیاز، صرف کنند. ونهایت و گشال (۱۹۹۸) نشان دادند، در حالی که ممکن است بخش زیادی از دانش به صورت رسمی، نوشته یا ذخیره شود، بخش دیگری از دانش به صورت غیررسمی در مجموعه‌ی افکار افراد ذخیره می‌شود. پس آنها پیشنهاد کردند، دانش سازمانی از طریق ترکیب و ارتباط یادگیری فردی در بین همکاران ایجاد می‌شود. افزون‌بر این، هماهنگی درجه‌ی است که اعضای سازمان احساس می‌کنند سازمان آنها خوب سازماندهی و یکپارچه شده است. رفتارهای هماهنگ، مزه‌های بین واحدهای سازمانی را محو می‌کند و شکل‌گیری منافع مشترک را تحریک می‌کند که این به نوبه خود باعث حمایت از به اشتراک‌گذاری و استفاده از دانش موردنیاز در درون سازمان می‌شود [۱۱، ۱۲].

جو سازمانی^۱

براساس نظر جانز و همکاران (۱۹۹۷) و اشنایدر (۱۹۹۰) جو سازمانی عبارت است از شیوه‌های متدالول، باورهای مشترک و نظامهای ارزشی که در سازمان جاری هستند. برای افراد درون سازمان، جو سازمانی به صورت مجموعه‌ای از ویژگی‌ها و انتظارات است که الگوهای کلی فعالیت‌های سازمانی را توصیف می‌کند. چن و لین (۲۰۰۴) معتقدند، جو سازمانی نقش مهمی در شکل دادن به رفتار کارکنان و تأثیرگذاری بر درک آنان از مدیریت دانش دارد. شرکت‌ها می‌توانند کارکنان را تشویق کنند تا آزادانه تفکر کرده، ایده‌ها و نظرهای خود را آشکارا با دیگران در میان بگذارند و به جستجوی گزینه‌های غیرعادی از طریق جو رسمی و ابتکاری پردازنند [۱۲]. براساس شرایط و جو نوآورانه، هنگامی که اعضای تیم با مسائل و مشکلات پژوهه خاصی روبرو می‌شوند، ممکن است به صورت خیلی جدی در کارهای تیمی مشارکت کنند و برای پیدا کردن راه حل‌های مناسب به کنش متقابل با یکدیگر پردازنند [۱۸]. هنگامی که شرکت‌ها دارای سطح بالاتری از جو و

1. Organizational Climate

شرایط نوآوری هستند، کارکنان تمایل بیشتری به برقراری کنش متقابل برای تبادل و بهاشتراک‌گذاری دانش برای افکار خلاقانه دارند [۱۲]. براین اساس، جو و شرایط ابتکاری باعث افزایش کنش متقابل اجتماعی در میان اعضای سازمان می‌شود. تشریک مساعی مؤثر در استفاده از اطلاعات یکی از منابع اصلی مزیت رقابتی است [۱۵]. دانش جدید سازمانی در ابتدا توسط افراد تولید شده، با کنش متقابل اجتماعی توسعه داده شده است. زمانی که جو تشریک مساعی در شرکت‌ها وجود دارد، اعضای یک گروه بیشتر متمایل به همکاری با یکدیگر برای بهاشтраک‌گذاری و توسعه دانش ضمنی هستند و سعی می‌کنند عملکرد و یادگیری یکدیگر را توسعه دهند [۱۱].

۱ مدیریت دانش^۱

سیر تحول مدیریت دانش را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد؛ دوره اول از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۵ که نسل اول مدیریت دانش نامیده می‌شود. از کارهای مقدماتی انجام شده در این دوره می‌توان تعریف مدیریت دانش، بررسی مزایای بالقوه مدیریت دانش برای کسب‌وکار و طراحی پژوهه‌های خاصی در زمینه مدیریت دانش را نام برد [۲۲، ۲۸، ۲۹]. نفوذ پژوهش‌های هوش مصنوعی در مدیریت دانش بهویژه در زمینه ارائه و ذخیره دانش را می‌توان در نسل اول سیر تحول مدیریت دانش چای داد. به کارگیری عملی مدیریت دانش در سازمان‌ها از سال ۱۹۹۶ آغاز شد که شروعی برای نسل دوم مدیریت دانش از آن نام برده می‌شود. بسیاری از سازمان‌ها اجرای مدیریت دانش را در این دوره آغاز کردند، موضوعات موردبحث در پژوهش‌های مدیریت دانش در این دوره بیشتر بر توسعه کسب‌وکار، توسعه سازمان، توسعه چارچوب‌ها، توسعه عملیات و فرایندها و پیشرفت تکنولوژیکی تمرکز داشتند. شروع نسل سوم مدیریت دانش به سال ۲۰۰۲ بر می‌گردد، جایی که تمرکز پژوهش‌ها بر تحلیل رابطه‌ی دانایی و اقدام با استفاده از مدل‌های ساختاری بود [۲۷]. در این دوره دانش به‌طور ذاتی اجتماعی و فرهنگی است و مدیریت دانش

1. Knowledge management

سازمانی تنها با تغییرات عملیات و فعالیت‌های سازمان شناسایی می‌شود [۸]. اجرای صحیح و کامل مدیریت دانش نیازمند طراحی و تدوین فرایندهای شناسایی، خلق، نگهداری، اشتراک‌گذاری و به کارگیری دانش است؛ این فرایندها شالوده مفاهیم اصلی مدیریت دانش را شکل می‌دهند. بسیاری از مطالعات، فرایندهای خلق، اشتراک‌گذاری و به کارگیری دانش را مهم‌ترین فرایندهای مدیریت دانش نامیده‌اند. فراتحلیل پیشینه‌ی پژوهش نشان می‌دهد، مدیریت دانش در بیشتر متون درباره‌ی فرایندها و اصول مدیریت دانش سیر می‌کند [۳۲، ۷۸، ۱۴، ۲۳، ۲۴]. براساس فراتحلیل پیشینه‌ی پژوهش، مهم‌ترین و نزدیک‌ترین پژوهش‌های انجام شده پیشین در ارتباط با موضوع پژوهش شناسایی و در جدول زیر خلاصه شده‌اند.

جدول ۱. خلاصه نتایج فراتحلیل پژوهش‌های انجام‌شده درباره‌ی موضوع پژوهش

شماره	هدف پژوهش	موجع	خلاصه نتایج
۱	بررسی تأثیر ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش از طریق متغیر میانجی کنش	[۱۲]	براساس نتایج جو سازمانی نوآورانه و مشارکتی تأثیر مثبت و معناداری بر کنش متقابل اجتماعی دارد. کما اینکه ساختار سازمانی غیرمتغیرکر، کمتر رسمیت یافته و منسجم تأثیر مثبتی بر کنش متقابل اجتماعی دارد و در پایان خود کنش متقابل اجتماعی تأثیر مثبتی بر مدیریت دانش دارد. روش تحقیق همبستگی
۲	بررسی تأثیر ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش و نوآوری سازمانی با دیدگاه تعاملات اجتماعی	[۱۱]	براساس یافته‌های این پژوهش، مدیریت دانش تأثیر مثبتی بر نوآوری دارد؛ درحالی این اثرگذاری از طریق تأثیر مثبت جو سازمانی حمایتی و ساختار غیرمتغیرکر، رسمیت یافته و منسجم بر مدیریت دانش تعديل می‌شود.
۳	بررسی نقش میانجی مدیریت دانش در رابطه‌ی کنش متقابل	[۱۸]	کنش متقابل اجتماعی تأثیر مثبتی بر مدیریت دانش دارد و مدیریت دانش نیز تأثیر مثبتی بر نوآوری دارد. همچنین نتایج اجتماعی و نوآوری حاکی از نقش میانجی مدیریت دانش در ارتباط بین کنش متقابل اجتماعی و نوآوری است.
۴	بررسی نقش میانجی مدیریت دانش در ارتباط بین ساختار، فرهنگ و استراتژی سازمان با اثربخشی سازمانی	[۳۲]	نتایج نشان می‌دهد، مدیریت دانش، تأثیر فرهنگ سازمانی را بر اثربخشی سازمانی به‌طور کامل میانجی می‌کند؛ درحالی که نقش میانجی مدیریت دانش در رابطه‌ی ساختار و استراتژی با اثربخشی سازمانی به صورت جزئی است.

تدوین فرضیه‌های پژوهش و مدل مفهومی

انتظار می‌رود، زمانی که ساختار سازمانی رسمیت کمتر، تمرکز کمتر و یکپارچگی (انسجام) بیشتری دارد، تعامل اجتماعی میان اعضای سازمان مطلوب‌تر باشد [۱۲]. به همین ترتیب، با اینکه یافته‌های ناقص یا غیرقطعی درباره وجود رابطه بین ساختار سازمانی و مدیریت دانش، یک ساختار غیرمت مرکز باعث تسهیل در موفقیت مدیریت دانش می‌شود [۱۹، ۳۲]؛ ساختار سازمان می‌تواند بر فرایندهای مدیریت دانش با شکل دادن به الگوها و فراوانی ارتباطات در میان اعضای سازمان و مشخص کردن مکان تصمیم‌گیری، تأثیر بگذارد و کارایی و اثربخشی اجرای ایده‌های جدید را تحت تأثیر قرار دهد [۱۶، ۳۲]. با توجه به موارد بالا می‌توان فرضیه‌های زیر را برای پژوهش درنظر گرفت:

فرضیه یک: ساختار سازمانی تأثیر مثبتی بر کنش متقابل اجتماعی دارد.

فرضیه دو: ساختار سازمانی تأثیر مثبتی بر مدیریت دانش دارد.

کنش متقابل اجتماعی در میان افراد تحت تأثیر جو و شرایط سازمانی قرار می‌گیرد. یافته‌های پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهند، جو نوآوری و تشریک‌مساعی دارای رابطه مثبت با کنش متقابل اجتماعی و مدیریت دانش است؛ به طوری که وقتی جو سازمانی نوآورانه و مشارکتی باشد، کنش متقابل اجتماعی مطلوب‌تر و شرایط برای اجرای مدیریت دانش مناسب‌تر است [۱۱، ۱۲]. با توجه به موارد بالا، می‌توان فرضیه‌های زیر را برای پژوهش درنظر گرفت:

فرضیه سه: جو سازمانی تأثیر مثبتی بر کنش متقابل اجتماعی دارد.

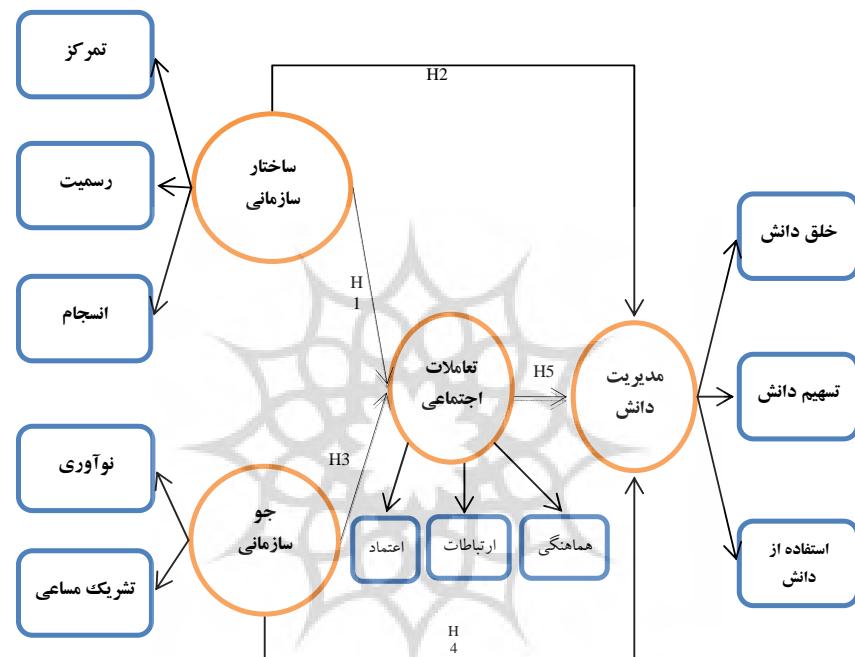
فرضیه چهار. جو سازمانی تأثیر مثبتی بر مدیریت دانش دارد.

روابط اجتماعی میان اعضای سازمان جای مهمی برای بهاشتراک گذاشتن دانش ضمنی افراد و برنامه‌های بعدی خود در بافت سازمانی است [۹، ۲۲]. یافته‌های پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد، شرایط لازم برای نوآوری و همکاری دارای رابطه مثبت با کنش متقابل اجتماعی است، در این صورت زمانی که ساختار سازمانی مطلوب باشد، کنش متقابل اجتماعی تأثیر مثبت بر مدیریت دانش دارد. این شواهد تجربی نشان می‌دهد، کنش متقابل

اجتماعی نقش واسطه‌ای بین جو سازمانی، ساختار سازمانی و مدیریت دانش دارد [۱۱، ۱۲]؛

بنابراین می‌توان فرضیه زیر را در نظر گرفت:

فرضیه پنج. کنش متقابل اجتماعی در ارتباط ساختار و جو سازمانی با مدیریت دانش دارای نقش میانجی است.

نمودار ۱. مدل مفهومی پژوهش

روشناسی پژوهش

از آنجاکه هدف پژوهش تعیین روابط علی میان متغیرهای ساختار و جو سازمانی، کنش متقابل اجتماعی و مدیریت دانش است پس پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر نحوه گردآوری اطلاعات توصیفی و از نوع همبستگی و به طور مشخص مبتنی بر مدل معادلات ساختاری^۱ است. برای بررسی روابط متغیرها در دهه‌های اخیر روش‌های فراوانی

1. Structural equation modeling

ارائه شده است. یکی از این روش‌ها مدل معادلات ساختاری یا تحلیل چندمتغیری با متغیرهای مکنون است. مدل معادلات ساختاری یک رویکرد آماری جامعی برای آزمون فرضیه‌هایی درباره‌ی روابط متغیرهای مشاهده شده^۱ و متغیرهای مکنون^۲ است. با این رویکرد می‌توان قابل قبول بودن مدل‌های نظری را در جوامع خاص آزمون کرد و از آنجاکه بیشتر متغیرهای موجود در پژوهش‌های مدیریتی به‌ویژه رفتار سازمانی به صورت مکنون یا پوشیده و پنهان است، ضرورت استفاده از این مدل‌ها روزبه‌روز بیشتر می‌شود.

در مدل تحلیلی پژوهش ساختار سازمانی و جو سازمانی متغیر برونزا و کنش مقابله اجتماعی و مدیریت دانش متغیرهای درونزا هستند و از سوی دیگر می‌توان ساختار سازمانی و جو سازمانی را متغیرهای مستقل، کنش مقابله اجتماعی را متغیر میانجی و متغیر مدیریت دانش را متغیر وابسته درنظر گرفت. ابزار اصلی گردآوری اطلاعات پرسشنامه است که براین اساس برای متغیرهای مورد بررسی به ترتیب نه سؤال برای ابعاد ساختار سازمانی (چهار مورد برای تمرکز، سه مورد برای رسمیت و دو مورد برای یکپارچگی)، پنج سؤال برای جو سازمانی (سه مورد برای نوآوری و دو مورد برای تشریک مساعی)، هفت سؤال برای کنش مقابله اجتماعی (اعتماد سه مورد، ارتباطات دو مورد و هماهنگی دو مورد) و ده سؤال برای مدیریت دانش (خلق دانش سه مورد، اشتراک دانش چهار مورد و بهره‌گیری از دانش سه مورد) با طیف پنج تابی لیکرت درنظر گرفته شده است. برای سنجش پایایی، نمونه‌ی اولیه‌ای شامل سی پرسشنامه پیش‌آزمون شد سپس با استفاده از داده‌های به دست آمده از پرسشنامه، میزان ضریب اعتماد با روش آلفای کرونباخ محاسبه شد که برای شاخص‌های متغیرها به ترتیب، ۷۵ درصد برای ساختار سازمانی، ۶/۷۱ درصد برای جو سازمانی، هفتاد درصد برای کنش مقابله اجتماعی و ۷۵/۷ درصد برای مدیریت دانش به دست آمد. این اعداد نشان‌دهنده این است که پرسشنامه از قابلیت اعتماد و به‌گفته‌ای از پایایی لازم برخوردار است. برای سنجش روایی سؤال‌ها از اعتبار عاملی استفاده شده است. اعتبار عاملی صورتی از اعتبار سازه است که از طریق تحلیل عاملی

1. Observed variables

2. Latent variables

به دست می‌آید [۲]. در حقیقت استفاده از تحلیل عاملی در شاخه‌هایی که در آنها از پرسشنامه و آزمون استفاده می‌شود و متغیرها از نوع مکنون ماست، لازم و ضروری است [۳]. در این پژوهش با استفاده از تکنیک تحلیل عاملی اکتشافی مرتبه اول^۱، عوامل ابتدایی این متغیرها استخراج شد که نتایج آن به شرح زیر است:

جدول ۲. تحلیل عاملی اکتشافی مرتبه اول

متغیرهای پژوهش	عدد KMO	عدد بارتلت	عدد آزمون	تعداد عامل‌ها و میزان تبیین واریانس
				نام عامل‌ها
ساختار سازمانی	۰/۷۱۲	۰/۰۰۰	۳/۰۸	تمرکز
جوسازمانی	۰/۷۰۸	۰/۰۰۰	۱/۵۳	رسمیت
کنش متقابل اجتماعی	۰/۷۱۶	۰/۰۰۰	۱/۳۷	یکپارچگی
مدیریت دانش	۰/۷۵۷	۰/۰۰۰	۲/۳۸	تشریک مساعی
			۱/۲۶	نوآوری
			۲/۵۶	اعتماد
			۱/۲۰	ارتباطات
			۱/۰۴	هماهنگی
			۳/۴۰	اشتراک دانش
			۱/۴۵	خلق دانش
			۰/۹۱	بهره‌گیری از دانش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستاد جامع علوم انسانی

1. First-order exploratory factor analysis

جدول ۳. ماتریس چرخش یافته عاملی متغیر برونزای ساختارسازمانی

متغیر	شاخص	سؤال‌ها	نسبت اشتراک با عاملی	درصد کل واریانس تبیین شده
تمرکز سازمانی	OS1	۰/۷۲۸	۰/۶۵۵	۶۶/۵۱۳
	OS2	۰/۸۱۰	۰/۶۶۴	
	OS3	۰/۸۰۰	۰/۷۰۶	
	OS4	۰/۷۰۱	۰/۵۰۷	
	OS5	۰/۸۶۱	۰/۷۷۱	
	OS6	۰/۶۹۳	۰/۵۶۹	
	OS7	۰/۵۵۴	۰/۵۹۹	
	OS8	۰/۸۷۶	۰/۷۹۷	
	OS9	۰/۷۴۶	۰/۷۱۹	یکپارچگی
نوآوری	OC1	۰/۹۱۹	۰/۸۵۶	
	OC2	۰/۹۱۵	۰/۸۴۴	تشریک مساعی
	OC3	۰/۸۳۱	۰/۹۹۲	
	OC4	۰/۸۳۹	۰/۸۳۹	
	OC5	۰/۷۷۷	۰/۸۲۱	
هماهنگی	SII1	۰/۸۱۴	۰/۷۶۴	
	SII2	۰/۷۴۹	۰/۵۷۷	اعتماد
	SII3	۰/۵۷۵	۰/۷۶۹	
	SII4	۰/۸۴۸	۰/۷۹۵	
	SII5	۰/۶۷۱	۰/۶۷۳	
	SII6	۰/۸۲۹	۰/۵۹۶	ارتباطات
	SII7	۰/۷۷۲	۰/۶۳۳	
مهربانی دانش	KM1	۰/۵۹۳	۰/۵۰۱	
	KM2	۰/۵۹۷	۰/۵۴۸	خلق دانش
	KM3	۰/۸۳۰	۰/۶۹۹	
	KM4	۰/۶۴۲	۰/۵۰۴	
	KM5	۰/۵۵۳	۰/۵۰۷	اشتراک دانش
	KM6	۰/۷۹۱	۰/۷۰۸	
	KM7	۰/۸۵۶	۰/۷۷۴	
	KM8	۰/۵۴۹	۰/۵۷۴	
	KM9	۰/۷۱۵	۰/۶۴۹	بهره گیری
	KM10	۰/۷۴۷	۰/۵۹۶	

جامعه‌ی آماری

جامعه‌ی آماری در این پژوهش با توجه به متغیرهای پژوهش، شرکت‌های فعال در صنعت خودروسازی در ایران است. بدلیل مشخص بودن چهارچوب نمونه‌گیری و تفاوت بین گروهی از نظر صفات مشخصه (نوع فعالیت شرکت‌ها)، از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌بندی شده استفاده شده است. با استفاده از روش کوکران، حجم نمونه مورد بررسی ۱۴۸ شرکت برآورده شده است.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های این پژوهش از طریق بررسی مدل‌های اندازه‌گیری متغیرهای برونزا (ساختار و جو سازمانی) و متغیرهای درونزا (مدیریت دانش و کنش متقابل اجتماعی) با رویکرد تحلیل عاملی اکتشافی مرتبه اول و دوم در نرم‌افزار LISREL و بررسی مدل ساختاری پژوهش، اکتساب شده است که در ادامه به تفصیل ارائه می‌شود.

مدل‌های اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش

قبل از وارد شدن به مرحله‌ی آزمون فرضیه‌ها و مدل‌های مفهومی پژوهش، لازم است از صحت مدل‌های اندازه‌گیری متغیرهای برونزا (ساختار و جو سازمانی)، متغیرهای درونزا (کنش متقابل اجتماعی و مدیریت دانش) حاصل شود؛ از این‌رو در ادامه مدل‌های اندازه‌گیری این دو نوع متغیر در جدول واحدی به شکل زیر ارائه می‌شود. این کار توسط تحلیل عاملی تائیدی مرتبه اول و دوم انجام شده است. تحلیل عاملی تائیدی یکی از قدیمی‌ترین روش‌های آماری است که برای بررسی ارتباط بین متغیرهای مکنون (عامل‌های به‌دست آمده) و متغیرهای مشاهده شده (سؤالهای) به کار برده می‌شود و بیانگر مدل اندازه‌گیری است.^[۱۰]

نتایج تحلیل عاملی تائیدی مرتبه دوم متغیرهای برونزا و درونزا نشان داد، مدل‌های اندازه‌گیری مناسب و کلیه اعداد و پارامترهای مدل معنادار است. شاخص‌های تناسب

مدل‌های اندازه‌گیری به شرح زیر است که نشانگر مناسب بودن این مدل‌ها است. همچنین نتایج مدل‌های اندازه‌گیری مرتبه اول حاکی از وجود روابط همبستگی مثبت و معناداری بین ابعاد هریک از متغیرها است.

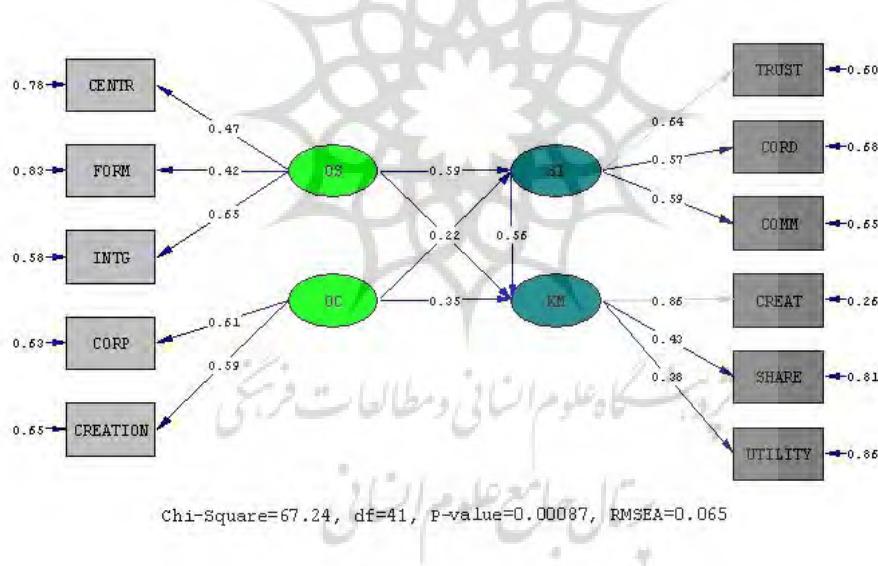
جدول ۴. خلاصه مدل‌های اندازه‌گیری پژوهش

متغیر	شاخص	باراعمالی	سؤال‌ها	باراعمالی	مقدار آماره T	مقدار R2
تمرکز ساختاری	OS1	0/81			6/89	0/65
	OS2	0/61			9/93	0/77
	OS3	0/77			11/68	0/59
	OS4	0/58			9/19	0/33
	OS5	0/91			2/39	0/82
	OS6	0/42			5/06	0/18
	OS7	0/49			5/39	0/24
	OS8	0/59			9/93	0/25
	OS9	0/82			9/21	0/68
یکپارچگی شریک مساعی	OC1	0/80			6/04	0/65
	OC2	0/87			11/44	0/75
	OC3	0/42			11/22	0/18
	OC4	0/81			5/71	0/99
	OC5	0/52			5/46	0/27
	SI1	0/72			7/45	0/62
	SI2	0/48			6/83	0/23
	SI3	0/75			8/86	0/56
	SI4	0/41			10/57	0/16
نوآوری اعتماد	SI5	0/59			2/92	0/35
	SI6	0/76			4/30	0/58
	SI7	0/56			5/83	0/32
	KM1	0/89			8/89	0/80
	KM2	0/67			13/36	0/45
	KM3	0/48			8/38	0/23
	KM4	0/67			10/35	0/45
	KM5	0/44			6/99	0/19
	KM6	0/84			12/77	0/70
هماهنگی ارتباطات	KM7	0/78			12/33	0/61
	KM8	0/90			2/67	0/81
	KM9	0/42			6/40	0/18
	KM10	0/45			6/86	0/21
خلق دانش اشتراك دانش	KM1	0/61				
	KM2	0/61				
	KM3	0/61				
	KM4	0/61				
بهره‌گیری	KM5	0/61				
	KM6	0/61				
	KM7	0/61				
	KM8	0/61				

مدل ساختاری (تحلیل مسیر) پژوهش

پس از انجام تحلیل عاملی تأثیرگذاری در این قسمت با انجام تحلیل‌های ساختاری به آزمون فرضیه‌های پژوهش خواهیم پرداخت. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از مدل معادلات ساختاری با بهره‌گیری از نرم‌افزار آماری LISREL استفاده شده است. مدل ساختاری این پژوهش در حالت استاندارد در شکل زیر نشان داده شده است.

خروجی نرم‌افزار نشان‌دهنده مناسب بودن مدل ساختاری برازش یافته است (نسبت χ^2 به df کوچک‌تر از سه است؛ بنابراین χ^2 مقدار مناسب و پایینی است، میزان GFI=0/91, AGFI=0/88, RMSEA=0/065، ساختاری است)؛ به گفته‌ای دیگر داده‌های مشاهده شده تا میزان زیادی منطبق بر مدل مفهومی پژوهش است.

نمودار ۲. مدل ساختاری پژوهش در حالت تخمین استاندارد

ضرایب استانداردمدل پژوهش به همراه میزان T هر مسیر در جدول زیر خلاصه شده است.

جدول ۵. خلاصه نتایج مدل ساختاری پژوهش

R2	مقدار T	ضریب مسیر تأثیر مستقیم	ضریب مسیر تأثیر غیرمستقیم	روابط
۰/۴۲	۵/۷۶	–	۰/۵۹	ساختارسازمانی- کنش مقابله اجتماعی
۰/۴۲	۲/۸۰	–	۰/۴۰	جو سازمانی- کنش مقابله اجتماعی
۰/۷۵	۱/۹۹	۰/۲۹۵	۰/۳۰	ساختارسازمانی- مدیریت دانش
۰/۷۵	۴/۲۸	۰/۲۰	۰/۴۷	جو سازمانی- مدیریت دانش
۰/۷۵	۴/۶۲	–	۰/۵۰	کنش مقابله اجتماعی- مدیریت دانش

همان طور که مشاهده می شود، مدل از نظر شاخص های تناسب در وضعیت مناسبی است.

درباره روابط اجزای مدل این نتایج به دست آمده است:

ساختارسازمانی بر کنش مقابله اجتماعی اثر مثبت، مستقیم و معناداری برابر با ۰/۵۹ دارد (فرضیه یک). همچنین ساختار سازمانی نیز بر مدیریت دانش اثر مثبت، مستقیم و معناداری برابر با ۰/۳۰ دارد (فرضیه دو). جو سازمانی تأثیر مثبت و معناداری به میزان ۰/۴۰ بر کنش مقابله اجتماعی (فرضیه سه) و به میزان ۰/۴۷ بر مدیریت دانش تأثیر مثبت و معنادار می گذارد (فرضیه چهار). کنش مقابله اجتماعی نیز تأثیر مثبت و معناداری به میزان ۰/۵۰ بر مدیریت دانش دارد؛ پس فرضیه شماره پنج یعنی میانجی بودن کنش مقابله اجتماعی در رابطه ساختار و جو سازمانی با مدیریت دانش نیز تأیید می شود. با تأیید نقش میانجی کنش مقابله اجتماعی، ساختار سازمانی اثر غیرمستقیم، مثبت و معناداری برابر با ۰/۲۹۵ و جو سازمانی نیز اثر غیرمستقیم، مثبت و معنادار به میزان ۰/۲۰ بر مدیریت دانش دارند.

نتیجه گیری و بحث

یافته های پژوهش نشان می دهد، در سطح جامعه مورد بررسی، ساختار سازمانی (در سه بعد تمرکز، رسمیت و یکپارچگی) هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیرمستقیم تأثیر مثبت و معناداری بر مدیریت دانش دارد، ضمن مقایسه این مورد با یافته های پژوهش های پیشین (براساس جدول شماره (۸)) می توان گفت، یافته های پژوهش، نتایج پژوهش های

پیشین را تأیید کرده است. جو سازمانی (در دو بعد نوآوری و تشریک مساعی) تأثیر مثبت و معنادار به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر مدیریت دانش دارد. این نتایج با یافته‌های پژوهش‌های پیشین همسویی دارد و آنها را تأیید می‌کند. یافته‌های پژوهش براساس مدل معادلات ساختاری نشان می‌دهد، نقش میانجی کنش متقابل اجتماعی در رابطه‌ی ساختار و جو سازمانی با مدیریت دانش تأیید شده است.

براساس پژوهش‌های گذشته، هرچه ساختار غیرتمتر کثر، غیررسمی‌تر و منسجم‌تر باشد، تأثیر بیشتری بر مدیریت دانش دارد [۴، ۱۱، ۱۲، ۳۲]؛ از این‌رو می‌توان نتیجه گرفت، در این پژوهش نقش ساختار سازمانی بر مدیریت دانش مثبت و معنادار است اما تأثیر غیرمستقیم آن بر مدیریت دانش نیز قابل توجه است. نتایج نشان می‌دهند، کنش متقابل اجتماعی به عنوان متغیر میانجی نقش تسهیل‌گری در تأثیرگذاری ساختار سازمانی بر مدیریت دانش دارد. براین اساس اگر ساختار سازمانی ارگانیک را با ویژگی عدم‌تمترکر، غیررسمی و منسجم، ایده‌آل اجرای مدیریت دانش بدانیم، می‌توان نتیجه گرفت، تعاملات اجتماعی آزادانه‌ای که بین اعضای سازمان ارگانیک برقرار می‌شود، خلق و اشتراک دانش را افزایش داده، از این راه تأثیرگذاری ساختار را بر مدیریت دانش بیشتر می‌کند. از این‌رو کنش متقابل اجتماعی از راه اعتماد، ارتباطات و هماهنگی، تعاملات انسانی درون سازمان را افزایش داده، اشتراک دانش را در جریان موافقی که ساختار و جو سازمانی فراهم کرده است قرار می‌دهد. اگر جو سازمان به گونه‌ای باشد که تشریک‌مساعی و نوآوری را ترغیب کند، تأثیر بیشتری بر مدیریت دانش خواهد داشت [۱۱، ۱۲]. ضمن تعبیر جو سازمانی نوآورانه و تقویت‌کننده تشریک‌مساعی به جو حمایتی مدیریت دانش، براساس یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت، زمانی تأثیر جو حمایتی بر مدیریت دانش بیشتر خواهد شد که تعاملات اجتماعی در سازمان بدون مانع باشند یا بهیانی دیگر، جو حمایتی در سازمان‌هایی که اعتماد بین کارکنان بالا، ارتباطات روان و هماهنگی در وضعیت مناسبی باشد، تسهیل‌گری بیشتری بر اجرای مدیریت دانش دارد.

از این رو، با توجه به یافته‌های پژوهش و مباحث مطرح شده در بالا می‌توان نتیجه گرفت، کنش متقابل اجتماعی به عنوان متغیری میانجی، نقش تسهیل‌گری در تأثیر ساختار و جو سازمانی بر مدیریت دانش ایفا می‌کند.

جدول ۶: مقایسه یافته‌های پژوهش با نتایج بررسی پیشینه‌ی پژوهش

روابط بین متغیرها	نتایج این پژوهش	یافته‌های پیشین	مقایسه
ساختار سازمانی - کنش متقابل /۵۹	به طور کلی ساختار سازمانی تأثیر مثبت روی در این پژوهش تأثیر ساختار کنش متقابل اجتماعی دارد و به طور خاص سازمانی به عنوان متغیر مستقل بر اجتماعی معناداری بر کنش ساختاری که دارای ویزگی عدم تمرکز، کنش متقابل اجتماعی به عنوان متقابل اجتماعی دارد. عدم درستی و منسجم باشد، تأثیر پیشتری بر متغیر میانجی سنجیده شده است و نتایج با پژوهش‌های پیشین متناسب و همراست است.	ساختار سازمانی به میزان کنش متقابل /۰۵۹ تأثیر مثبت و کنش متقابل اجتماعی دارد و آنها را تأثیر معدناداری بر کنش متقابل اجتماعی دارد. نتایج متقابل اجتماعی دارد [۱۲، ۱۵].	ساختار سازمانی -
جو سازمانی - کنش متقابل /۴۰	جو سازمانی به میزان نتایج پژوهش از یافته‌های پیشینه اجتماعی معناداری بر کنش متقابل اجتماعی دارد و از آن حمایت می‌کند تبعیت می‌کند و آنها را تأثیر معدناداری بر کنش متقابل اجتماعی دارد.	جو سازمانی تأثیر مثبت بر کشن متقابل نتایج پژوهش از یافته‌های پیشینه اجتماعی معناداری بر کنش متقابل اجتماعی دارد [۱۲، ۱۵].	جو سازمانی -
ساختار سازمانی - مدیریت دانش	اگرچه تمرکز (بکی از ابعاد ساختار سازمانی) نتایج پژوهش تأثیر مستقیم دارای همیستگی منفی و معنادار با مدیریت و غیرمستقیم ساختار سازمانی را بر میزان ۰/۳ به طور مستقیم دانش است، ساختار سازمانی تأثیری به مقدار مدیریت دانش نشان می‌دهد و ۰/۲۹۵ به طور مستقیم دانش دارد [۳۲]. در حالی که در پژوهش‌های غیرمستقیم بر مدیریت ساختار سازمانی (عدم تمرکز)، رسیت کم و پیشین تها به تأثیر مستقیم ساختار یکارچگی بالا تأثیر مثبت و معناداری بر بر مدیریت دانش توجه شده مدیریت دانش دارد [۴، ۱۱].	ساختار سازمانی تأثیر مثبت و معناداری به -	ساختار سازمانی تأثیر مثبت (بکی از ابعاد ساختار سازمانی) و غیرمستقیم ساختار سازمانی را بر میزان ۰/۳ به طور مستقیم دانش است، ساختار سازمانی تأثیری به مقدار مدیریت دانش نشان می‌دهد و ۰/۲۹۵ به طور مستقیم دانش دارد [۳۲].
جو سازمانی - مدیریت دانش	جو سازمانی تأثیر مثبت و معناداری به میزان هم تأثیر غیرمستقیم جو نوآورانه و همکاری محور) اجرای مدیریت دانش را بر مدیریت دانش بررسی شده است؛ در حالی که در پژوهش‌های پیشین تها تأثیر مستقیم جو سازمانی بر مدیریت دانش بررسی شده است.	جو سازمانی تأثیر مثبت و معناداری به میزان هم تأثیر غیرمستقیم جو نوآورانه و همکاری محور) اجرای مدیریت دانش را بر مدیریت دانش بررسی شده است؛ در حالی که در پژوهش‌های پیشین تها تأثیر مستقیم جو سازمانی بر مدیریت دانش بررسی شده است.	جو سازمانی -
کنش متقابل اجتماعی - مدیریت دانش	کشن متقابل اجتماعی از یافته‌های پیشینه ضمنی (اشتراک‌گذاری تجارب) بر مدیریت تأثیر مثبت و معناداری دانش تأثیر مثبت می‌گذارد [۹، ۱۴، ۱۸].	نتایج پژوهش از راه تبدیل دانش تأثیر مثبت و معناداری دانش تأثیر مثبت می‌گذارد [۹، ۱۴، ۱۸].	کشن متقابل اجتماعی -

براساس جدول بالا نتایج این پژوهش با یافته‌های پیشینه‌ی پژوهش همراستا بوده، همدیگر را تأثیر می‌کنند. در برخی از موارد حتی یافته‌های پژوهش دانش بیشتری نسبت به یافته‌های پژوهش‌های پیشین درزمانی ارتباط متغیرهای پژوهش ارائه کرده است که در جدول بالا گفته شده است.

براساس نتایج پژوهش پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

۱. به شرکت‌های خودروسازی که دارای ساختارسلسله مراتبی هستند، پیشنهاد می‌شود برای اجرای اثربخش مدیریت دانش، ساختار غیرمتمرکزتری ایجاد کنند؛ این ساختار می‌تواند از راه توسعه تیم‌ها و گروه‌های کاری خودگردان (مستقل) در سطح سازمان توسعه یابد.

۲. رسمیت کم ساختارسازمانی به کارکنان اجازه تعامل و ارتباطات بیشتری می‌دهد؛ از این‌رو پیشنهاد می‌شود، برای اجرای موفق مدیریت دانش در سازمان، سطح استانداردسازی امور از راه کاهش و منعطف کردن روش‌ها، رویه‌ها و دستورالعمل‌های کاری، کاهش یافته، ساختار منعطف‌تری طراحی شود.

۳. برای ساختن جوی حمایتی برای اجرای مدیریت دانش، پیشنهاد می‌شود، مدیران سازمان از ایده‌های جدید و نوآورانه کارکنان حمایت کرده، آنان را ترغیب به ارائه نظرات جدید و تشریک مساعی در امور کنند. برای دستیابی به این مهم می‌توان از رویکردهای نظام پیشنهادها، گروه‌های حل مسئله، کمیته‌های بحران و حلقه‌های کیفیت استفاده کرد.

۴. انسجام بالای سازمانی سبب می‌شود تا کارکنان با یکدیگر مراودات باز و مفیدی داشته باشند و از این راه امکان بهاشтраک‌گذاری دانش و تجربه فراهم شود. بهمین دلیل پیشنهاد می‌شود از راه ایجاد اعتماد بین کارکنان، توسعه ارتباطات بین‌واحدی، حذف موانع بهاشтраک‌گذاری دانش و توسعه‌ی سازوکارهای مشارکتی (تیم‌های مشارکتی، کمیته‌های بین‌بخشی و گروه‌های چندتخصصی)، فعالیت‌های واحدهای مختلف در راستای اهداف سازمانی یکپارچه و منسجم شود.

منابع

۱. دری بهروز، محمود صالحی مهدی. مدیریت تجربه، مبانی، رویکردها و روش‌های به کارگیری مدیریت تجربه. تهران: نشر سرآمد؛ ۱۳۹۰.
۲. سرمه زهره، بازگان عباس، حجازی الهه. روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: انتشارات آگاه؛ ۱۳۸۱.
۳. کلاین پ. راهنمای آسان تحلیل عاملی. ترجمه: صدرالسادات س. ج، مینایی ا. تهران: انتشارات سمت؛ ۱۳۸۰.
۴. منوریان عباس، خیراندیش مهدی، عسگری ناصر. توسعه ابعاد ساختاری سازمان در تناسب با رویکرد مدیریت دانش. مدیریت فناوری اطلاعات ۱۳۹۰؛ ۳(۷): ۱۳۳-۱۵۰.
۵. نهانندی بیژن، فرهی رضا، کزاری سیدعلیرضا، جعفری نژاد نوید. تعیین و اولویت‌بندی معیارهای مؤثر بر اثربخشی مدیریت دانش درسازمان‌های تحقیقاتی ایران با رویکرد تطبیقی (فازی و قطعی). مدیریت فناوری اطلاعات ۱۳۹۰؛ ۳(۷): ۱۶۹-۱۹۲.
6. Alavi M., Leidner D. Knowledge management and knowledge management systems: Conceptual foundations and research, issues. MIS Quarterly 2001; 25(1): 107-136.
7. Allameh M., Zamani M., Davoodi S. M. R. The Relationship between Organizational Culture and Knowledge Management. Procedia Computer Science 2011; 3: 1224-1236.
8. Anand A., Singh M.D. Understanding knowledge management: a literature review. International Journal of Engineering Science and Technology 2011; 3(2): 926-939.
9. Bartol K. M., Srivastava A. Encouraging knowledge sharing: The role of organizational reward systems. Journal of Leadership & Organizational Studies 2002; 9(1): 64-76.
10. Byrne M.B. Structural equation modeling with EQS and EQS/WINDOWS. Sage Publications; 1994.
11. Chen Chung-Jen, Huang Jing-Wen, Hsiao Yung-Chang. Knowledge management and innovativeness: The role of organizational climate and structure. International Journal of Manpower 2010; 31(8): 848 - 870.

12. Chen Chung-Jen, Huang Jing-Wen. How organizational climate and structure affect knowledge management-The social interaction perspective. International Journal of Information Management 2007; 27: 104–118.
13. Damanpour F. Organizational innovation: A meta-analysis of effects of determinants and moderators. Academy of Management Journal 1991; 34(3): 555–590.
14. Darroch J. Developing a measure of KM behaviors and practices. Journal of KM 2003; 7(5): 41–53.
15. Gibson C. B. From knowledge accumulation to accommodation: Cycles of collective cognition in work groups. Journal of Organizational Behavior 2001; 22(2): 121–134.
16. Grant RM. Toward a knowledge-based theory of the firm. Strategy Management Journal 1996; 17: 109–11.
17. Hoegl M., Parboteeah K. P., Munson C. L. Team-level antecedents of individuals' knowledge networks. Decision Sciences 2003; 34(4): 741–770.
18. Huang Jing-Wen, Li Yong-Hui. The mediating effect of knowledge management on social interaction and innovation performance", International Journal of Manpower 2009; 30(3): 285-301.
19. Kennedy AM. The adoption and diffusion of new industrial products: a literature review. Eur J Mark 1983; 17(3): 31–88.
20. Koenig Michael ED., Srikantaiah T. KM: lesson learned, American Society for Information Science and Technology. Second printing; 2007.
21. Koskinen K. U., Pihlanto P., Vanharanta H. Tacit knowledge acquisition and sharing in a project work context. International Journal of Project Management 2003; 21(4): 281–290.
22. Levine P., Pomerol J. Knowledge representation by schemata in financial expert systems. Theory and Decision 1989; 27: 147-61.
23. Liao Chechen, Chuang Shu-Hui, To Pui-Lai. How KM mediates the relationship between environment and organizational structure. Journal of Business Research 2011; 64: 728–73.
24. Mahmoudsalehi M., Jahanyan S. Investigating the effect of KM on relationship between intellectual capital and business performance: A case study of IRAN's Industrial Development and Renewal

Organization (IDRO). Journal of KM Practice 2009; 10(3): online at: <http://www.tlainc.com/article197.htm>.

25. Nahapiet J., Ghoshal S. Social capital, intellectual capital and the organizational advantage. *Academy of Management Review* 1998; 23(2): 242–266.
 26. Nonaka I. A dynamic theory of organizational knowledge creation. *Organization Science* 1994; 5: 14-37.
 27. Paraponaris C. Third generation R&D and strategies for knowledge management. *Journal of Knowledge Management* 2003; 7(5):96-106.
 28. Quinn J. Intelligent enterprise: A knowledge-and service-based paradigm for industry. The Free Press. New York; 1992.
 29. Senge P. The fifth discipline: the art and practice of the learning organization. New York, Doubleday; 1990.
 30. Spreitzer G. M. Psychological empowerment in the workplace: Dimensions, measurement, and validation. *Academy of Management Journal* 1995; 38(5): 1442–1465.
 31. Tseng Shu-Mei. The effects of information technology on knowledge management systems. *Expert Systems with Applications* 2008; 35: 150–160.
 32. Zheng W., Yang B., McLean GN. Linking organizational culture, structure, strategy, and organizational effectiveness: Mediating role of KM. *Journal of Business Research* 2010; 63: 763-771.

پروشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی برگال جامع علوم انسانی